

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/74/2015
Identifikačné číslo spisu:	6610215221
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6610215221.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnej: L. R., nar. XX. G. XXXX, bytom E., o vymoženie 959,24 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8Er/975/2010, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. mája 2014 č. k. 3CoE/25/2014-59 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- IV. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec uznesením zo dňa 30. júla 2012, č. k. 8Er/975/2010-37 exekúciu zastavil s odkazom na ust. § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. Prvostupňový súd posúdil právny vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľský, pričom neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky. Súd prvého stupňa posúdil rozhodcovskú doložku obsiahnutú vo všeobecných obchodných podmienkach ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovská doložka znemožnila povinnej voľbu dosiahnuť rozhodovanie sporu pred všeobecným súdom a povinná mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým všeobecným obchodným podmienkam.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 14. mája 2014 č. k. 3CoE/25/2014-59 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol ako neodôvodnené.

Z odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa postupoval pri rozhodovaní v rozpore s ust. § 374 ods. 4 O. s. p. a pre nesprávny procesný postup odvolací súd uznesenie v časti výroku o zastavení

exekúcie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený podaním zo dňa 07. júla 2014 a prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 237 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O. s. p., t. j., že rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p.).

V dovolaní navrhol aj prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., v ktorom formuloval otázky, ktoré mali byť predložené ESLP, do troch bodov.

Oprávnený podal aj odôvodnené odvolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku, ktorým bol návrh na prerušenie konania zamietnutý.

I.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávneného.

Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých - tak, ako aj v tomto prípade - podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013 sp. zn. 3OboE/1/2013, ako aj z 18. júna 2013 sp. zn. 3OboE/25/2013) s tým, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p.). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil (§ 103 a § 104 ods. 1 O. s. p.).

II.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najprv skúmal, či je dôvodný jeho návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 29. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/70/2013, z 18. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/81/2013, z 29. júla 2014 sp. zn. 3Oboer/149/2013, z 29. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/163/2013 a zo 14. augusta 2014 sp. zn. 3Oboer/229/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.

s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

III.

V ďalšom dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania podľa § 243a ods. 3 O. s. p. skúmal, či oprávneným podané dovolanie proti výroku uznesenia, ktorým bolo zrušené rozhodnutie prvostupňového súdu, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 239 O. s. p. platí, že ak bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je prípustné aj voči potvrdzujúcemu uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O. s. p.).

Uznesenie, proti ktorému dovolateľ podal dovolanie, nie je v vymedzené ako dovolací dôvod v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., keďže ide o uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa, preto z neho prípustnosť dovolania v prejednávanej veci nemožno vyvodiť.

Proti každému rozhodnutiu súdu je však prípustné dovolanie z dôvodov vymenovaných v ust. § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Okrem iných, prípustnosť dovolania zakladá aj postup súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa názoru dovolacieho súdu k takému postupu odvolacieho súdu v prejednávanej veci nedošlo. Skutočnosť, že v rozhodnutí nie je uvedený obsah vyjadrenia žalovanej k dovolaniu, nie je takou skutočnosťou, ktorá by sa dala vykladať ako odňatie možnosti konať pred súdom.

Nie je vylúčené, že samotným vydaním uznesenia, ktorým sa zrušuje rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolací súd poruší procesné predpisy spôsobom, ktorého dôsledkom je odňatie možnosti účastníka konať pred súdom. Je tomu tak, ak už nesprávny postup vedúci ku vzniku rozhodnutia je porušením procesných predpisov. Napadnutému uzneseniu takýto nedostatok nemožno vytknúť. O riadne podanom odvolaní rozhodoval funkčne príslušný súd spôsobom predpísaným (umožneným) procesným predpisom.

Dovolací súd v rámci dovolacieho konania skúma ex offio či nedošlo k vadám podľa § 237 O. s. p.

Skutočnosťou zakladajúcou prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f O. s. p. môže byť uvedená situácia, len ak je priamym výsledkom rozhodnutia odvolacieho súdu. Z charakteru zrušujúceho rozhodnutia vyplýva, že jeho výsledkom nemôže byť právoplatné rozhodnutie o veci samej. Zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu síce tiež nadobúda formálnu, aj materiálnu právoplatnosť (§ 167 ods. 2 v spojení s § 159 O. s. p.), nie je však bez ďalšieho právoplatným rozhodnutím o veci, ktorej sa týka. Zrušujúcim rozhodnutím v predmetnej veci odvolací súd právoplatne zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa bez toho, aby ho nahradil novým rozhodnutím (ako je to pri zmeňujúcich rozhodnutiach). Zrušujúce rozhodnutie navodzuje stav, aký bol pred rozhodnutím súdu prvého stupňa, teda stav, že o návrhu musí súd prvého stupňa znovu rozhodnúť, a proti jeho rozhodnutiu bude prípustné odvolanie. To však vylučuje možnosť, aby zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu (s výnimkou už spomenutého prípadu nesprávnosti postupu vedúceho k vzniku rozhodnutia) bola účastníkovi konania odňatá možnosť

konať pred súdom. Oprávnenému uznesením v napadnutej časti nebola spôsobená žiadna ujma.

V dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania uvedených v § 237 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného odmietol procesne neprípustné dovolanie oprávneného smerujúce proti zrušujúcemu uzneseniu prvostupňového súdu podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli, ani si ich neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.